

122-123 ЈАСИЧ

Лист ученика основних школа општине Бор

Година XV • Април—мај 1984. год. • Примерак бесплатан

МЛАДОСТ НАША НОВУ ПЕСМУ ПИШЕ

ВЕЛИКИ БРОЈ СТАНОВНИКА БОРА ДОШАО ЈЕ ДА ПОЗДРАВИ ШТАФЕТУ МЛАДОСТИ

ШТАФЕТА МЛАДОСТИ У БОРУ

УВЕК ВЕРНИ ТИТОВОМ ДЕЛУ

Седмнаести април, дан када је Штафета младости боравила у граду бакра и рудара, млади Борани прославили су раз драгано, уз песму и игру, онако како то младост срећног народа зна и уме.

Омладина Бора је Штафету младости преузела од младих Жагубице на Црном врху, код споменика првој послератној ом ладинској радној акцији. Омладинка Весна Калиновић, радница из ФОД-а, имала је част да прва понесе штафетну палицу у борској општини, а на свечано украшену прибину испред Дома културе, око ко је се већ у први сумрак окупило више хиљада пионира, младих радника, студената, рудара и грађана Бора, штафетну палицу је донео Асим Хусеин, радник Фабрике бакарне жице и вишеструки учесник и уд арник на многим радним акцијама широм Југославије. Истовремено, са Савезном су стигле и четири локалне штафете: школ ско-студентска и три сеоске. У част долас ка Штафете младости и свечаног обеле жавања 40-годишњице живота и рада у слободи изведен је културно-уметнички пропрам, у коме је учествовао и хор До ма пионира.

На свечаном митингу говорио је Сима Костић, секретар Општинске конференци је ССО Бора. Он је свој реферат завр шио речима:

„Радни људи, пионери, омладина и гр ађани наше општине и путем Штафете младости исказују своју одлучност да ће истрајати у одређењима, да су увек би ли и остају на путоказима Титове полити ке самоуправљања, несврстаности и мира у свету“.

Након получасовног задржавања, бур но испраћена аплаузима и цвећем, Шта фета је обишла организације удруженог рада у Басену а затим, око 22 часа, стиг ла у Топионицу, где је преноћила уз по часно дежурство пионира, ученика и мла дих радника који су приредили културно-забавни програм.

У среду ујутру, 18. априла, после оби ласка погона Топионице, Штафета младос ти је свечано испраћена.

Маја Васиљковић предаје штафетну пали цу младима бољевачке општине

Из нашег града, Штафета је кренула према Бољевцу. У Подгорцу је штафетну палицу младима бољевачке општине пре дала Маја Васиљковић, најбоља ученица Школе „Борђе Андрејевић Кун“.

Наташа Бајчетић, VII-3
„Вук Караџић“

ГЛАВНИ УРЕДНИК:

Беба Валчић, VIII

ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:

Влад. Стојковић, урфр.

УРЕДНИЦИ:

Наташа Бајчетић, VII
Музафера Халић, VIII
Весна Миљчеа, VII
Зорана Стојковић, VIII
Габријела Спасић, VII

Лист ученика основних школа општине Бор * Излази један- пут месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуп равних интересних заједница за основно образовање, информисање, културу и Општинске самоуправне интересне заједни це запошљавања * Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око издажења листа обавља Редакциони одбор ученика: Наташа Благојевић (VI, „Вук Караџић“), Наташа Петровић (VI, „В. Караџић“), Виолета Трајковић (VII, „29. новембар“), Драгана Николић (VIII, „29. новембар“), Маријана Милетић (VIII, „Бранко Радичевић“), Снежана Мицевски (VIII, „Бранко Радичевић“), Ненад Кулачин (VII, Пета основна школа), Јелена Савић (VII, Пета основна школа), Гордана Журкић (VIII, „Петар Радовановић“), Злот, Бо бана Марић (VII, „С. Миљковић“ — Брестовац), Најдан Симоновић (VIII, Шарбановац) и Драгана Божић (VIII, „Ђура Јакшић“ — Кривељ) * Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се * Оснивач: Општинска конференција ССО * Адреса: „Јасмин“, 19210 Бор, Дом пионира, „Моше Пијаде“ 19 * Метер: Живко Миновски * Тираж: 6.000 примерака * Штамп: Штампарија „БАКАР“ — Бор.

УЗ ГОДИШЊИЦУ ТИТОВЕ СМРТИ

НАШ ЗАВЕТ ВЕЛИКАНУ

Четири године су прошле од када је престало да куца срце великана, друга и борца, пријатеља и учитеља — Јосипа Броза Тита. Та страшна вест је пре четири године, истог часа, потресла свет, „јер умро је човек целог човечанства“. Само најтужније вести тако брзо обиђу свет.

Тито — човек целог човечанства.

Иако Тито није са нама, он живи у нама, његово дело је у димњацима фабрика, пољима, зноју сељака и радника, нашој слободи, чистом небу и плавом мору. Његове велике мисли су наше водиле ка праведнијем животу за све људе света.

Тито нас је увек саветовао и учио да не поклекнемо, да издржимо и у најтежим тренуцима, да знамо да славимо победе и успехе али и да стоички савладавамо тешкоће. Титове речи носимо у свом срцу, а његово име је златним словима уписано у нашу и светску историју. „Јед

нога дана сва деца света, сви будући на раштаји читаће и учиће о Јосипу Брозу Титу. Учиће о њему не као о неком надчовеку... Једноставно, учиће о њему као о човеку, као о вођи чија су главна брига били човечанство и опстанак тог човечанства на Земљи“.

Нашег Тита, наше највеће богатство чуваћемо у срцима нашим. И данас, и сутра, и увек — наш завет гласи: „Друже Тито, ми ти се кунемо, да са твога пута не скренемо!“

Весна Минчев, VII
„3. октобар“

ЧЕТВРТИ МАЈ

Седим у возу и читам
неку занимљиву књигу,
око мене смех и веселе приче.
Одједном, нешто ме жигну,
подигох главу,
видим: и деца и људи плачу,
шалућу и сузе лију, као да
нешто болно крију.
Чух дрхтав глас иза себе:
„Умро је Тито.“

Зар је могуће да умре човек
који ову земљу из ватре створи,
наш троструки херој и грађанин света,
човек великих дела и речи,
који је желео
сваки рат да спречи?
Зар је могуће?

Јаков Аџић, IV-3
„Вук Караџић“

ЗАВЕТ ТИТУ

У мају, четвртог дана,
престало је да куца
срце нашег великана.

У нашим срцима бол и туга,
изгубили смо најдражег друга.

Ми ћемо увек Титов пут следити
и творца Југославије вечно волети.

Дијана Симоновић, VI
„Станоје Миљковић“
Шарбановац

ДАТУМИ

ДАН ПОБЕДЕ НАД ФАШИЗМОМ

Дан победе је државни празник Социјалистичке Федеративне Републике Југославије који се слави сваке године 9. маја. Прославља се као успомена на дан у коме су, 8. маја 1945. године у 23 часа, представници Трећег Рајха потписали акт о безусловној и потпуној капитулацији, чиме је означена коначна победа савезничких снага над фашизмом. Девог маја 1945. године освануо је први дан слободе у Европи.

Ружица Тодоровић (VIII, „В. Караџић“):
Тито

Други светски рат, један од најкрвавијих у историји света, трајао је пуних шест година, почео је првог септембра 1939. године нападом Хитлера на Пољску. Обухватио је све континенте света, сва

океанска просторства и огроман ваздушни простор.

У другом светском рату је учествовала 61 држава, од којих је 30 било у директним ратним дејствима. Било је мобилисано 110 милиона људи, односно сваки двадесети становник света. Ангажован велики број жена, деце и, нарочито, омладина која је била главни учесник у рату и његова најтрагичнија жртва. Овај сурови рат су водиле милионске армије. Преко 50 милиона људи је у том страшном рату, у позадини или на фронту, изгубило животе, од тога 19 милиона војника, или сваки пети мобилисани, а 35 милиона је било рањено.

Пуне четири године Југославија се борила за своју слободу — или како друг Тито рече у говору 9. маја 1945. године — „четрдесет и девет мјесеци натчовјечанских напора и пролијевања крви наших народа“. У том рату Југославија је изгубила милион седам стотина и шест хиљада људи. Око три и по милиона Југословена било је у заробљеништву, концентрационим логорима, у интернацији на присилном раду или присилно мобилисаних од окупаторске и квислиншке војске. На роди Југославије су у НОР-у поднели огромне људске и материјалне жртве, дали велики допринос победи над фашизмом и стекли велики углед у свету.

Борбе за ослобођење у нашој земљи трајале су још седам дана после званичне капитулације хитлеровске Немачке. У подне 15. маја, када је и последњи непријатељски војник на нашем тлу положио оружје, генерал Коста Нађ је послао телеграм другу Титу:

„После вишедневних жестоких борби ... непријатељ савладан, престао је сваки отпор...“

Југословени су били и остали поносни на своје жртве и значајан допринос коначној победи над фашизмом. Они су остали доследни Титовој жељи, израженој 9. маја 1945. године, да тај „велики дан“ буде дан надахнућа и тежњи свих уједињених народа ка трајном миру и међународном разумевању.“

Драгана Николић, VIII
„29. новембар“

и најлепших споменика налази се на историјском Тјентишту, на месту одакле се кренуло у пробој непријатељског обруча. Две развојене громаде, високе по 19 метара, говоре о партизанском продору ка слободи. Овај споменик је дело вајара Миодрага Живковића. Спомен-костурница је испред споменика, у њу су пренесене кости 3.301 борца који су жртвовали своје животе на Сутјесци.

Спомен-кућа, у непосредној близини споменика, саграђена је од камена, јер

Б. Јакац: Јосип Броз Тито

камен представља симбол суровости, а битка на Сутјесци је једна од најкрвавијих битака. Подигнута је према пројекту инж. Ранка Радовића и подсећа на стрме кровове планинских кућа и катуне овог краја. Ова Спомен-кућа је музеј и нека врста панораме битке, где је на посебан начин приказана епопеја Сутјеске. Списак од 6.508 имена бораца погинулих у бици на Сутјесци, уписан у зидове као „Прозивка на Тјентишту“, говори о томе

како се жртвује за слободу и јединство своје земље. Ту је и циклус од 13 фреска, инспирисаних догађајима на Сутјесци. Фреске је урадио познати сликар Крсто Хегедушић.

Циклус се завршава стиховима песника Б. Миљковића: „Да ли ће слобода певати о нама, као што су сужњи певали о њој“.

Данас је над Сутјеском тихо, топови не грувају, не пуцају митраљежи. Тјентиште је велики споменик јунацима револуције, место на које млади долазе да би изблиза видели славну историју, да слушају како вечно хучи Сутјеска.

Друг Тит је део те славне легенде, он је легенду створио.

После руса на Тјентишту, кренули смо, преко Фоче и Вишеграда, за Тару. Дочекала нас је ситна киша и прохладно време, али када смо ушли у хотел „Оморица“, један од најлепших на нашем путу, сви су били одушевљени. Овде ћемо боравити два дана.

Татјана Апостоловски
Виолета Трајковић, VII
„29. новембар“

ЛЕТАЧИ ПЛАВОГ НЕБА

У Дубровнику смо доживели нешто необично и незаборавно.

Шетајући Страдуном, дошли смо до споменика Ивана Гундулића. Знатижељно смо посматрали необичне плодове на оближњој пијаци. Били смо још под снажним утиском који су на нас оставили многобројни историјски споменици овог бисера на нашем Јадрану. Сели смо око споменика и уживали на топлом сунцу. Пренуо нас је необичан звук, до тада нама непознат. Инстинктивно, погледи су полетели према небу и остали укочени од изненадног приказа. Парче неба над спомеником и између околних зграда, заклањала су неbroјена сива крила голубова, који су чаробним лепршањем пропратили откупачање сата на градском звонику. Голубови су слетели по свој ручак.

Тиме је наш утисак о Дубровнику био потпун и незабораван. Са својим голубовима, симболима мира, лепоте и висине, Дубровник је град прошлости, садашњости и будућности. Град историјских споменика, слободе, сунца и морског плаветнила.

Весна Минчев, VII
„3. октобар“

„ЈАСМИН“ ПРОСЛАВИО 15. РОЂЕНДАН

ДОДЕЉЕНО ШЕСТ СРЕБРЊАКА И 90 ЗАХВАЛНИЦА

Петнаестогодишњица излажења школског пионирског листа „Јасмин“ обележена је крајем марта и почетком априла ове године. „Месец Јасмина“ (од 15. марта до 15. априла) био је испуњен низом пригодних активности.

Најтоплији тренутак „Јасминовог“ јубилеја свакако је био сусрет садашњих и некадашњих уредника овог пионирског гласила борских основаца, када су се, на једном месту, у Специјалној основној школи „25. мај“ истовремено нашли: некадашњи главни и одговорни уредници — Милен Миливојевић, Јелица Ицић, Миодраг Петровић (урадио идејно решење заглавља у листу), Бернардица Криштоф, Снежана Дачић, Едита Миљковић, Татјана Апостоловски, Дивна Симикић и чланови садашње редакције листа.

Ово незаборавно дружење протекло је у разговору о организовању рада редакције некада и сада, о проблемима са којима се лист сусреће и о професионалном новинарству. Млади новинари су са посебном пажњом слушали бивше главне и одговорне уреднике који су, бираним речима, говорили о раду у „Јасмину“ и како даље да се ради.

Свечана приредба поводом овог значајног јубилеја одржана је у петак, 6. априла, у Музичкој школи. Уводно излагање о развојном путу листа „Јасмин“ поднео је Звонко Дамњановић, председник Општинске конференције ССО (оснивач листа), који је, између осталог, рекао:

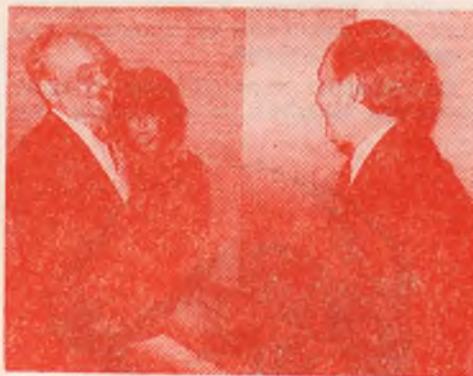
„Пре петнаест година, не тако давне 1969. родио се школски пионирски лист „Јасмин“. Појавио се исте оне године у којој је његов претходник „Основац“, чији је први број изашао тачно на овај дан пре осамнаест година, почео полако да нестаје...

За петнаест година од листа са ограниченим бројем страна и скучене материјалне базе — што је, уосталом, било и неминовно у датом тренутку — развио се, временом, у значајно гласило основаца борске општине. Преболео је, дакле, све деце болести и постао зрео лист...

Високи углед стекао је „Јасмин“. Заслуге за то припадају свим ученицима и наставницима који на разне начине сарађују у њему, члановима литерарних и ликовних секција, а посебно бројним глав-

ним уредницима и сарадницима — некадашњим и садашњим ученицима основних школа наше општине.“

На овој свечаности уручено је шест специјалних награда (сребрњака и захвалница) онима који су највише допринели излажењу, развоју и афирмацији листа.

Детаљ са свечаности: Петар Калиновић прима награду

Специјалне награде су добили: Рајко Радојевић, дугогодишњи секретар Савеза за социјалистичко васпитање и заштиту деце СР Србије, покретач акције „Тражимо најбољи школски пионирски лист“, затим „Политика за децу“, оснивачи листа „Јасмин“ — Петар Калиновић, Слободан Ж. Ракић, Милен Миливојевић и Миодраг Петровић. Уручено је и 85 захвалница организацијама удруженог рада које помажу излажење листа, свим бившим уредницима — ученицима: Снежани Калиновић, Љубици Трујић, Биљани Перишић, Виолети Ђорђевић, Татјани Гертик, Маји Ђорђевић, Слађани Анђелковић, Марији Стојковић, Снежани Којић, Александру Гертику, Снежани Дачић, Биби Симеоновић, Зорици Михајловић, Едити Миљковић, Ирени Павковић, Драгани Адамовић, Жаклини Манић, Љубици Николић, Дивни Симикић, Татјани Апостоловски и Снежани Богдановић, и осталима који су дали посебан допринос у развоју листа.

После тога је изведен културно-уметнички програм у коме су учествовали ученици школа „Вук Караџић“, „Бранко

Радичевић“ и Музичке школе. Сви присутни су срдечно поздравили извођаче у програму, а посебно су наградили бурним аплаузом изванредан избор из зборника „Најлепши цветови Јасмина“ и завршну балетску тачку.

На прослави су били и представници школа и месних заједница из Дубошевице (СР Хрватска), која је збринута са Брестовцем у чијој школи је и поникао „Јасмин“, и из Малишева (општина Ѓијлане). После свечаности, гости су посетили, и разгледали „Јасминову“ изложбу у Дому пионира.

ИЗЛОЖБА „ПЕТНАЕСТ ЈАСМИНОВИХ ПРОЛЕЋА“

У оквиру прославе 15-годишњице издавања листа, у Дому пионира је од 5. до 15. априла била отворена изложба „Петнаест Јасминових пролећа“.

У специјалним витринама били су изложени примерци бројева „Јасмина“ од почетка издавања до данас, зборник „Најлепши цветови Јасмина“, „Јасминова“ признања — златник са ликом друга Тита, плакете, дипломе, захвалнице и похвале. На паноима су били изложени радови са

наградног конкурса за идејно решење насловне стране јубиларног броја, радови сарадника — графика ученика из Кривеља, Злота и Пете основне школе, примерци школских пионирских листова из наше земље са којима „Јасмин“ врши размену и другује и фотографије из „Јасминове“ архиве.

Изложба је изазвала велику пажњу ученика и грађана наше општине и била изванредно посећена.

РЕДАКЦИЈИ ЛИСТА „ЈАСМИН“ БОР

Драги другови, примили смо недавно последње бројеве вашег дивног „ЈАСМИНА“. Заиста то су дивни ц в е т о в и !

Са закашњењем, честитамо вам ваш јубилеј — петнаестогодишњицу издавања — са жељом да и даље успешно наставите да информисате, приказујете, сликате живот пионира и омладине борске општине.

25. IV 1984. У име Редакције „Вуковца“
Чачак Весна Живановић, VIII

„ЈАСМИНОВА“ ИЗЛОЖБА ЈЕ ИЗАЗВАЛА ВЕЛИКО ИНТЕРЕСОВАЊЕ

УЗ „ЈАСМИНОВ“ ЈУБИЛЕЈ

С ПЕСНИКОМ У ПОДНЕ

У организацији Народне библиотеке и редакције листа „Јасмин“, поводом јубилеја листа, организован је 10. априла у Дому пионира сусрет „С песником у подне“. Гост овог литерарног дружења био је песник **Славиша Јевтић**, новинар листа „Колектив“.

Чланови литерарних секција из пет основних градских школа с пажњом су слушали песника Јевтића, који је читао песме из своје прве збирке песама за децу „Вашар за враголане“. Потом су млади литерарци читали своје радове.

Други гост овог пријатног сусрета био је песник **Милен Миливојевић**, главни и одговорни уредник „Борских новости“, један од оснивача и дугогодишњи уредник листа „Јасмин“. Он је младим поетама упутио неколико конкретних савета како треба писати песме.

★

Ето, тако је „Јасмин“ закорачио у своју 16. годину, закорачио заједно са својим многобројним читаоцима и сарадницима.

Закорачио одважним кораком!

ПРИПРЕМИЛИ:

Виолета Трајковић, VII

Ненад Кулачин, VII

Наташа Петровић, VI-3

ЗА ТВОЈ РОЂЕНДАН, „ЈАСМИНЕ“

Теби је већ петнаест година, а мени дванаест. Ти славиш свој јубилеј, а ја се радујем сваком новом дану своје дванаесте године.

Твој јубилеј и твој рођендан славе сви твоји вршњаци — основци и понеко од оних што су одрасли са тобом, који су те пратили од твог почетка и са пуно љубави градили, али су морали да те напусте јер живот их води даље. Ипак, остали су ти верни, пратили су твој раст и даље и радовали се свим твојим успесима, јер у теби је део њих.

Тако је са тобом, а ја сваки свој рођендан славим са својим друговима и родитељима. И сваке следеће године постајем зрелија, мудрија, озбиљнија. А ти сваке године стичеш све више читалаца, увећаваш број својих пријатеља који жељно очекују твој долазак у школе, кришом те на часу прелиставају, а код куће уживају читајући те више пута.

Зато нека и моја честитка буде у букету бројних ордачних жеља: да још дуго читамо нежне и пуне љубави твоје песме и приче — твоје најлепше цветове.

Александра Милић, VI-1

Пета основна школа

НЕЗАБОРАВНО ДРУЖЕЊЕ С ПЕСНИКОМ

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ ♦ НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

„Бачка торбица“, лист ученика основних школа општине Бојевац, излази повремено већ шест година у тиражу од 2.000 примерака. Главни уредници листа су: Силвана Рајић (VIII) и Станка Шемова (VII), док су одговорни уредници наставнице Ратка Микић и Босилка Мешкова.

Из „Бачке торбице“ број седам, који су уредили ученици збртимљених основних школа „9. српска бригада“ и „Димката Ангелов Габерот“ из Кавадараца, по слободном избору објављујемо неколико прилога.

ЈАС САКАМ

Сакам да сум птица
низ мојот град да полетам,
сакам да сум славејче
на несреќните луѓе да запеем.

Сакам сите луѓе,
било стар и млад,
да го разубават нашиот
тиквешки град.

Сакам да го направат
најубав од сите,
во него да ни минуваат
убаво дните.

А најмногу сакам
низ целиот цвет,
да се објави убава вест:
тоа чуда го направи
месниот самопридонес.

Трајанка Горчева, VII—б
ЦОУ „Д. А. Габерот“
Кавадарци

»Иду дани, никад неће
стати, песма ќе Девету
бригаду спомињати«

Једног далекого пролећа, кад су први
јаг्लाци чекали сонце, па да се расцвета-
ју, настаје од бујних потоа нова река,
составлена од челичних мишица јаке во-
ље и сна за боље сутра.

Кипи земља од отопленог снега, про-
падају босе нозе у влажну, али рођену
земљу, и из ње црпу снагу за борбу и
чекају. Чекају стрпливо, тихо са радош-
ћу, што су још у редовима у којима се
гине за слободу и сетом у очима на ос-
тављене домове. Чекају своје рођење, сте-
чено у крвавим четворогодишњим борба-
ма. Чекају име да га поносно носе кроз
све крајеве напаћене земље.

И добише га — 9. бригада. Радосни
што су бригада. Што су добили ту част
да се уједине потоци Србије у једну ре-
ку, у нешто јаче, трајније. Или тужни
што нису прва бригада... Али лица су
озарена, стисак руке чврст, воља јака и
нестрпљење да се ново име прочује. Да се
зна...

И кренули су... Брже од дана и ноћи.
Упорно с песмом. Пред собом су рушили
непријатељске бедеме, за њима је оста-
јала слободна земља. Сузе радоснице и
речи: „Прође 9. бригада“. И тако све до
краја, до слободе. Док се нису видела ле-
ђа душманину.

А онда натраг — у другу борбу. Из-
градња, обнова. Чување мира. Чување ча-
сти и имена палих. Жртве нису биле у-
залудне. Они су знали за шта дају себе.

Дани иду, песма каже о славној прош-
лости „9. бригаде“, и дела говоре.

Пролеће. И опет влажна, још снена
земља кипи од воде. Седе главе поносно
стоје у збору. Застава Девете бригаде ви-
јори у младим рукама.

Горан Цветковић, VIII
„9. српска бригада“

ПУТОПИС

ЋЕРДАП

Велика радозналост ме води Тимочком крајином. Нижу се планине, шуме, рударска и историјска места. Колико лепота на тако малом простору! Дивни предели обасјани сунчевим зрацима. Не могу да одвојим поглед од прекрасних пејзажа.

СТИЖЕМО У КЛАДОВО, место које се налази недалеко од Ћердапске клисури, наомак реке Дунава и границе са Румунијом. Место које је у послератној изградњи доживело велики преображај. Кроз њега протиче велика река и односи унеповрат све тајне овога краја. Његово велико срце радосно куца и прима посетиоце који свакога дана долазе и одлазе препуни дивних утисака.

Недалеко од Кладова налази се живописна Ћердапска клисура и хидроелектрана „Ћердап“. Дунав је усекао свој вековни пут у обронке високих, кршевитих планина.

Док се удаљавамо од Кладова и иза себе остављамо Ћердапску клисуру, налазимо на Доњи Милановац и одмаралиште Лепенски Вир. То је претежно туристичко место са огромним хотелом и традиционалном гостољубивошћу. Поред овог места протиче велика река, а на другој страни налази се Румунија. Дунав представља природну границу између две земље и наставља пут према Црном мору.

Одлазим из овог краја пуна утисака и срећна што сам видела један део наше прелепе домовине.

Маријана Бајчевић, VI-1
„Вук Караџић“

КУТАК ЗА ЛИКОВНЕ ТАЛЕНТЕ

Гордана Веселиновић (VIII, „3. октобар“): Мртва природа

ПИСЦИ — НАШИ ГОСТИ

ПЈЕСМА БЕЗ ВЕЗЕ

Ова је пјесма сасвим без везе.
А због кога? Због зеке!
(Тај зеко, знате, по цијеле ноћи лу-
та обалом ријеке).

Зец крај ријеке? Па то је смијешно!
То је — причам ти причу!
Откад се ријека и мјесечина
чак и зечева тичу?

Е, па лијепо! Шта се ту може!
Мора да га се тичу!
Јер тај је зеко — заљубљен зеко,
а не — причам ти причу!

Заљубљен зеко? А у кога?
У неку тамо... без везе!
То нек' ти каже, то нек, ти каже...
онај вјетар са брезе!

Ивица Вања Рорић
Сарајево

ПЕСМА О МАЛОЈ ЛЕНИ

Кад се мати
Посла лати
Тад јој мала
Љупка Лена

Крати конце од гоблена
Маказама
Од реда до реда
Док је мати не угледа

Онда јасно
Све је касно
Узалуд је Лену тући

Јер она је пуно мала
Да би знала
Шта је штета
А шта шала

Русомир Д. Арсић
Ниш

ПРОЛЕЋЕ

Осећа се у зраку
мирно јутро

Нежно ко у загрљају
расте пупољак

На поветарцу
земља се одмара

Понавља се
читава игра

Заспала јата прхну
звиждук се разлегне

У срцу
тишина се склопи нова

Од лепоте
уморно је пролеће

Промените
речи

Јован С. Митровић
Бор

МИЦА И ОСЕ

Тужи се Мица
код баке Љубе:
— Ух, што су ове
осице грубе!

Јуче је од њих
страдао Лука
и сад га боли
лијева рука —
не може да се
смири од мука!

А данас, ето,
осица нека
отјера Лупу
од шоље млијека!

И мене, бако,
осица дира,
не да ми мира,
не да ми мира...

Свака би хтјела
да ми украде
бркове моје
ОД МАРМЕЛАДЕ!

Шимо Ешић
Тузла

СЛИКЕ ИЗ АВГАНИСТАНА

Гавхар Шадазом
кондири од сребра
и димије од свиле
иду по воду
и по сан

Тренутке Херата
размичу ветрови Хиндукуша
мирне куће
путују простором

Из белих фереџа
очи
чију боју далеки путници
неће сагледати

Ко зна какве снове
крију
млада
скривена
чела

* * * * *

Гавхар Шадазом
кондири од сребра
и димије од свиле
остављају сан
и односе воду

Слободан Ж. Ракић

НАГРАДЕ

(Првонаграђени рад поводом Дана школе „Станоје Миљковић“)

КОРАЧАМ СТАЗАМА РЕВОЛУЦИЈЕ

Пролеће је, греје сунце слободу и село жубори планински извор. Седим у парку на клупи и удишем свеж ваздух. Одједном, дуну ветар. Био је све јачи и снажнији. Чу се грмљавина, па се, затим, ветар претвори у олују. Она ме зграби и понесе у неко друго, давно протекло пролеће.

Чујем речи комуниста: „Другови, само борбом и социјалистичком револуцијом можемо остварити наш сан и циљ“. Они позивају народ у одлучан бој. Гледам. Али, шта је то пред њима? Тешка и непроходна стаза. Њу треба прокрчити а отровно трње заувек уништити. Неће бити нимало лако. Стара буржоазија, као велика аждаја, угњетава обесправљени народ. Комунисти се боре, штрајкују. Траже праведнији живот, подједнака права за све. Ништа их не може застрашити нити поколебати, они су непоколебљиви и неуништиви. Илегално раде и окупљају се, спремају револуцију, грабе даље, ка светлом циљу — слободи. Руше срамни пакт: „Боље рат, него пакт!“

Изненада, без објаве рата, за трен ока, црни гаврани засипају Београд ватром. Свуда је дим, pepeo, смрт. Прави пакао. Непријатељи су раскомадали нашу земљу, мислили су да је све готово. Грдно су се преварили.

Тамо даље, на најтежој стази, појављује се колона партизана — са Титом на челу. Изгладнели, боси, голи, али одлучни. Непријатељ је бројнији и наоружан до зуба. Домаћи издајници срамно служе туђину. Партизани воде праведну и херојску борбу, зато ће и победити. Хоће и морају. Слобода не зна за цену.

Ређају се тешке офанзиве и велике битке. Ужице, Рудо, Јозара... Као да видим кањон плаховите Неретве. Води се најтежа и најхуманија битка у нашем народноослободилачком рату — битка за рањенике. Тито наређује: „Рањенике морамо спасти!“ А затим, прелаз преко Сутјеске. Црвене је боје њена хучна вода... Одјекују речи Саве Ковачевића, легендарног

команданта Треће дивизије: „Јуриш браћо, Сутјеска се мора проћи!“

Онда ме мисли воде у Дрвар. Последњи покушај Хитлера да ухвати Врховног команданта Народноослободилачке војске. Још једна победа води партизана и Тита до коначне слободу. Читав свет је одушевљен јуначком борбом једног малог народа. Покидани су ланци ропства и прокрчене су све стазе.

Владимир Мачек (VI, Пета основна школа): Јуриш на бункере

Рат је завршен. Ствара се нова Југославија. Почине обнова порушене земље. Омладина и цео народ, са песмом на уснама и невиђеним пожртвовањем, гради своју домовину и бољу будућност. Ни чу нове пруге, мостови, градови, фабрике... Гради се социјализам. Фабрикама управљају радници. Самоуправљање постаје наш циљ и стварност...

Гласно цвркутање неке птичице трже ме из мисли. Размишљала сам о револуцији. Осећам како ме сунчеви зраци милују по коси и лицу. Дивно пролеће свуда влада. Ах, како је лепо живети у слободи. Све стазе и сви путеви су слободни, нема пепела, жртава, крви... Титове идеје нас воде напред, у још бољу будућност. Поносно корачамо стазама револуције и настављамо светле традиције својих претходника: чувамо мир и слободу своје земље.

Љиљана Марковић, VII-3
„Станоје Миљковић“
Шарбановац

(Другонаграђени рад на заједничком курсу Народне библиотеке и Дома пионира у Бору поводом „Месеца солидарности са народима који се боре против расизма и расне дискриминације“)

ДРУЖЕ, ПРУЖИ МИ РУКУ

На овој нашој, земаљској кугли,
на којој ће сунце вечно да сја,

не живе сва деца срећно
као што живимо мој народ и ја.

Још увек нема свуда мира,
још увек страда безброј пионира.

И даље многима срца пате,
и даље деца губе тате.

Лију се још потоци крви,
још се земља под тенковима мрви.

Зар све мора тако да буде?
Зар и невиној деци рат да нуде?
Зар да нејака деца у борбу пођу,
да својој кући никад не дођу?

Зашто да бебе губе маме,
зашто да код куће буду саче?

Зато, друже, пружи ми руку
да разбијемо ову земаљску муку.
Пружи ми руку да донесемо мир,
нека срећан буде сваки пионир.

Свуда нек влада братство и јединство,
сваком нека буде срећно детињство.

Нека мир, тај цвет слободе,
уједини на Земљи све народе.

Свуда нека буде љубави и слоге,
да по крви не газе ничије ноге.
Нека нико нигде не страда,
нека су поносна сва срца млада.

Нека другарство међу свима расте
и да плавим небом лете ласте.

Желим да светом цвета љубав и слога,
да слободу не гази непријатељска нога.

Зато, друже, пружи ми руке
да саградимо најлепше коло,
нека се светом песма шири
да су срећни сви пионири.

Мирјана Иконић, VII-4
„Бранко Радичевић“

(Првонаграђени рад поводом Дана школе
„Петар Радовановић“)

ПРУЖИМО РУКЕ ПРИЈАТЕЉСТВА И САРАДЊЕ

Румена зора најављује леп дан. Први сунчеви зраци пробијају густо испреплетане гране. Тишину ремете једино пријатни птичји цвркути.

Седим на камену поред кога протиче хладан и бистар планински поток. Све је око мене тако лепо. Размишљам о себи, о свом срећном детињству, али и о деци са другог краја планете. Да, и о њима! И она имају сунце, али њихово не сија као наше, њихово небо је прекривено челичним птицама, које, уместо веселих цвркута, застрашујуће урлају и сеју смрт. Тешке су речи смрт и рат. Несрећно је детињство многих наших другара широм света.

Ја, овде, не размишљам о рату, ту реч треба избрисати из свих речника, она само значи смрт, катастрофу. Она у мојој земљи не замара децу, јер се овде живи срећно и слободно. А тамо, негде далеко, друга деца? Њихово детињство је сурово, њихов сан ремете људи до зуба наоружани, у униформама. Ти људи желе да униште свет. А деца, због чега су деца крива? Зашто немају миран сан?

„Нека се нађе нека планета
да на њој живе сва деца света,
да она не буду ничија мета.“

Али, док се не нађе, деца ће и даље гинути и недужно страдати. Зато, пријатељи, дођите у моју лепу земљу, пружите ми своје руке и ухватимо се у велико држење коламира и среће, покажимо старцима да се свуда може живети подједнако: у миру и слози.

Моја земља је широм отворена за све пријатеље. Овде се не гледа на веру и боју коже, сви су равноправни: и црни, и жути, и бели.

Дођите да другујемо, да се радујемо. Најлепши је пријатељски тисак црне и беле руке, он значи све: мир, слободу, сарадњу, пријатељство. Зато пружимо руке према пријатељу, подигнимо их заједно према Сунцу, пустимо сви по једног белог голуба и рецимо: хоћемо живети!

Нека се тада свет
претвори у најлепши цвет,
у ружу са латицама разним:
црним, жутим, белим, плавим.

Музафера Халили, VIII
„Петар Радовановић“

ЈУГОСЛАВИЈА

ПЕСМА ДО

Мирише земља моја, опојно и чисто
од цвета што мир се зове
— засадио га је Тито!

Ко дуга шарена небом,
њена се застава извила,
народе шест република
у загрљај привила.

Сплела се братска љубав
ко у лето класје зрело,
све што смо створили вредно
братства јединства је дело.

Ако се наша слобода
братском љубављу напија,
написат се може кратко:
земља моја, Југославија.

Светлана Трујић, VIII
„Станоје Миљковић“
Брестовац

СЛОБОДА

Слобода је кад мирно живе људи,
Слобода је пролећни цвет што се буди.
Слобода је птица што небом весело
хита,

Слобода је име друга Тита.
Дубравка Страиновић, VIII
Злот

Одабрана песма

ПЈЕСМА ЗА МАЈСКИ ДАН

На свијету има вемља цвјетна
у којој пјесма сунце буди.
Поносни у њој расту људи
и младост сретна.

У земљи тој је диван крај —
у њему родни дом је стари
што чува спомен драгих ствари —
Титов завичај!

У крају томе син се роди
што силан створи славна 'дјела
и њега слави земља цијела —
Он је ослободи!

У мају има свечан дан
кад земља срцем слави младост,
побједу, слободу, радост —
Титов ројендан!

Стјепан Јакшевац

СВЕТ КАКАВ ЖЕЛИМ ДА БУДЕ

У вечној слободи
да живе сви народи.
Свет нека буде пун цвећа,
да овуда влада срећа;
да се нигде у свету не гине,
нека буду срећне све домовине.

Слободно нек птица небом лети,
да се нико никоме не свети.
Нек буду збратимљени Север и Југ,
да свако сваком буде друг.
Нек радосно ливадам трче деца,
да слога буде што већа.

Гордана Журкић, VIII-2
„Петар Радовановић“

ЗЕМЉО МОЈА

Ти имаш најлепше море,
ти си свитање слободне зоре.
Рођена си из врелог зноја
и крви палих хероја.

Сад си ти ко лептир
и пчела на цвету,
ти си за све нас
најлепша земља на свету.

Весна Јовановић, IV-3
Пета основна школа

ДОМОВИНО

Домовино моја,
волим твоје горе,
сва твоја брда
и наше плаво море.

Синови смо твоји
пионири ми,
а слободу нашу
бранићемо сви.

Ненад Беркењечевић, IV-3

ПРОЛЕЋЕ

Пролеће је кад трава зелени,
пролеће је када се пробуди
медвед снени.
Тада су топлији дани,
дечји су образи насмејани.

Јаков Аџић, IV-3
„Вук Караџић“

ПЕСМЕ

ПЕТНАЕСТ „ЈАСМИНОВИХ“ ПРОЛЕЋА

„Јасмин“ има петнаест година,
већ пролеће ново свиће.
Неизмерна је наша радост,
јер ова година јубиларна биће.

Док славимо овај датум,
у грудима нашим срце јаче бије.
Петнаест пролећа „Јасмин“ цвета,
и даље ће нам бити нешто најмилије.
Када се некад будемо сећали минувих дана,
када будемо обнављали старе успомене,
„Јасмин“ ће и даље остати са нама.

Маријана Бајчетић, VI
„Вук Караџић“

ДОЛАЗАК ПРОЛЕЋА

Дошло време да пролеће крене,
не могу га задржати ни стене.
Април по цели дан на фрули свира,
просипа злато из сунчевог шешира.

Све је весело, природа се буди,
то пролеће из кућице вири.
Јавља се прво цвеће,
дошло је пролеће!

Бојан Пешић, V-2
Пета основна школа

БИЦИКЛ

Бицикла, верујте, има,
ал' га скоро и не видимо
у мору аутомобила,
а не чујемо га
од страшне буке мотора.

Па ипак, бицикл возимо сви:
путевима и стазама што нас
воде у живот,
у живот пун радости, љубави и среће.

Бицикл возимо
и у сну и на јави;
тркнемо до Месеца,
па још мало даље, до Марса,
и тако: бициклом путујемо до бескраја.

Драгана Божић, VIII
„Бура Јакшић“
Кривељ

Наташа Иванов (VI-2, „В. Караџић“): Пролеће

НА РАСКРШЋУ

ТРИ ЖЕЉЕ

Ноћ-дан, дан-ноћ... то је одувек било тако. А ја, ја сваки даном све више размишљам о својој будућности, о будућем позиву. Знам да и моји вршњаци о томе размишљају, да све нас муче исти проблеми. Ето, тако је и вечерас. Једно питање ми се врзма по глави: „Шта ћу сутра бити“?

Волела бих да будем лекарка, да увек помогнем људима, оним нејаким и болесним. Овај посао је веома хуман, била бих најсрећнија када бих некоме спасла живот. Не бих дозволила да се ичији живот угаси, јер је живот веома скуп, а само је један. Али не, не. Шта ако не бих успела? Кад би се нечији живот угасио, била бих јакно разочарана. То би за мене био тежак пораз и не бих другима могла погледати у очи.

Можда би боље било да будем наставница, да учим малу децу, односно мале људе, да их описменим и научим правилном говору, да им проширим видике. Зар има ичег племенитијег од позива просветног радника? Ипак, ја не волим кад не ко добије јединицу, не желим да деди да јем слабе оцене. А да ли може без тога?

Моја трећа и највећа жеља је да будем у небеским висинама, да ми пријатељи буду небо и птице, да лепоту своје земље посматрам из авиона. Зар не бисте и ви желели да будете горе, да око вас буде само плаво, да се небу приближите бар мало? Била бих опет са људима, разговарала бих са њима и дружила се. Упознала бих многе земље и градове. Помагала бих људима, тешила их, смиривала. А највише бих уживала у лепотама плавог неба.

Бити стјуардеса је велика ствар. Далеко сте од земље и људи, а ипак сте са њима.

Јулијана Макуловић, VIII-3
Шарбановац

АНКЕТА

НА ПИТАЊЕ „ШТА ЋУ БИТИ КАД ОДРАСТЕМ“ ОДГОВАРАЈУ УЧЕНИЦИ ПРВОГ РАЗРЕДА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ВУК КАРАЏИЋ“

Желео бих да postanем доктор. Моја бака је стара и веома болесна па бих хтео да јој као лекар помогнем.

Миљан Радуловић, I-3

Ја ћу бити инжењер. Тај посао волим зато што се, често, иде у прву смену и велика је плата.

Снежана Јовановић, I-3

Хтела бих да завршим школу за стјуардесе. То је веома лепо занимање јер се много путује.

Биљана Благојевић, I-2

Желео бих да будем професор физике. Она мене јакно интересује. Пошто знам ћирилицу и латиницу, радо читам енциклопедије. Физика је наука будућности.

Мирослав Илић, I-2

Када порастем, бићу наставник историје. Историја је веома занимљив и користан предмет. Волим да сазнам каква је била прошлост наших народа.

Саша Митровић, I-3

Ја ћу се запослити као учитељица. Овај посао је тежак али леп. Волим рад са децом и своју учитељицу.

Бојана Цоцић, I-3

Припремила:
Наташа Петровић, VI-3
„Вук Караџић“

ПОШТЕЊЕ

Поштење се не мож' купит'
јер га поштен не продаје
ни за блага сва голема;
а непоштен прод'о би га,
ал' га нема.

У Брестовцу

ФОРМИРАНА ЋАЧКА ЗАДРУГА

У Основној школи „Станоје Миљковић“ у Брестовцу основана је ћачка задруга „Пионир“. Име је добила по истоименој задрузи која је, у овој школи, радила пре више година.

Основни задатак младих задругара би ће рад на парцели. Поред тога, задруга ће имати и своју школску продавницу, где ће се продавати књиге и ћачки прибор.

Бобана Марић, VII
Брестовац

Поводом јубилеја листа „Јасмин“

ДРУЖЕЊЕ ЛИТЕРАРНИХ СЕКЦИЈА

У Шарбановцу је крајем априла, поводом 15-годишњице листа „Јасмин“, организовано литерарно дружење чланова секција из четири основне школе наше општине.

Том приликом су своје радове, посвећене не „Јасмину“, читали чланови литерарних секција из Основне школе „Станоје Миљковић“ у Брестовцу, Метовници, Шарбановцу и ученици школе „3. октобар“ из Бора.

Било је ово једно пријатно и веома корисно дружење.

Бобана Марић, VII
Брестовац

У акцији „Школски час '83/84.“

ЧАМАЦ „СПОРТ“ — МИЛЕНИ НЕДЕЉКОВИЋ

У осмој „Политикиној“ акцији „Школски час“, која је завршена крајем априла ове године, неколико основаца борске општине добило је вредне награде.

Највећу награду — чамац „спорт“ — добила је Милена Недељковић, ученица VII-2 разреда Основне школе „3. октобар“, комплет јубиларних значака „Политике“ добили су Силвана Карабашевић, ученица ОШ „П. Радовановић“ у Злоту, и Горан Николић из Бора, док је Гордана Журкић, ученица VIII разреда из Злота, припао комплет значака „Школски час“.

Маријана Милетић, VIII

У ЗЛОТУ

ПРОСЛАВЉЕН ДАН ШКОЛЕ

Ученици и наставници Основне школе „Петар Радовановић“ прославили су 20. априла Дан школе.

Ова најстарија школа у општини, основана пре 139 година, носи име истакнутог револуционара Петра Радовановића.

Прослава је почела у раним јутарњим часовима полагањем цвећа на бисте палих бораца и револуционара овога краја. Потом су ученици школе, у биоскопској сали, извели пригодан културно-уметнички програм. Гости на свечаности, поред бројних представника из борске општине, били су представници основне школе из Мрчајеваца са којом злотска школа има добру сарадњу.

На свечаности су заслужним појединцима и наставницима школе уручене награде (златници са ликом друга Тита) за дугогодишњи рад у овој школи. Уједно су похваљени и сви ученици који су постигли запажене резултате у секцијама и на разним такмичењима.

Директор основне школе из Мрчајеваца уручио је представнику злотске школе пригодан поклон, његовој школи уручиће се поклон 25. маја поводом Дана школе у Мрчајевцима.

Гордана Журкић, VIII-2
„Петар Радовановић“

ИЗ ДРУГИХ ЛИСТОВА

Ћачка задруга у Злоту

РАДОМ ДО САВЕЗНЕ СМОТРЕ

Ових дана у радионицама и на економији ученичке задруге „Млади задругар“ у Злоту је изузетно живо. На децима лицима, уз изразиту радост, приметна је и извесна озбиљност. Њихова задруга је, у врло јакој конкуренцији, изборила право да учествује на 11. сабору ученичких задруга Југославије у Охриду од 17. до 19. маја.

На овом сабору злотски млади вадругари ће се наћи међу 60 најбољих ученичких задруга наше земље. Учешће на једном оваквом сабору је прилика да млади злотски задругари покажу своја достигнућа, упореде себе са другима и стекну још једно драгоцену искуство.

Са њима ће, као посматрачи, поћи и по један ментор из новооснованих ћачких задруга наше општине.

(„Борске новости“, 9. мај 1984. године)

Догађаји

Борба против алкохолизма и наркоманије

ТРИБИНА „ДРОГА И МЛАДИ“

У оквиру превентивног и васпитног рада са младима Општинска конференција ССО Бор, у сарадњи са Медицинским центром, Центром за социјални рад и биоскопом „Звезда“, организовала је 10. априла трибину „Дрога и млади“. Том приликом је, за све учеснике, приказан филм „Пејзаж у магли“ и вођен разговор са једним од излечених наркомана.

Циљ трибине је упознавање младих са штетним последицама наркоманије и узроцима њене појаве код младих.

Снежана Станковић, VIII
„Бранко Радичевић“

На 28. фестивалу музичких школа Србије

БОРАНИ ТРЕЋИ

Музичка школа „Миодраг Васиљевић“ из Бора није успела. На 28. фестивалу музичких школа Србије, који је одржан од 11. до 14. априла у Зрењанину, у укупном пласману заузела је треће место. Борани су освојили три треће и три друге награде у конкуренцији представника 44 школе из СР Србије.

Оркестар хармоника (под руководством Достане Калуђеровић) освојио је изванредно друго место. Овај оркестар је претходних година био шест пута први.

У категорији солиста, другу награду су освојили: Бојан Пешић (III разред хармоника у класи Алиде Родић), Биљана Стевановић (II разред флауте у класи Миланке Павловић), а трећу награду су освојили: Наташа Радовановић (ученица VI разреда клавира у класи Ирине Богојевић) и Дарко Пушица (трећи разред кларинета у класи Миодрага Благојевића).

Квинтет хармоника у саставу Зорица Миладиновић, Споменка Тодоровић, Ален Радуловић, Душан Газикаловић и Ненад Наранџић, (сви у класи Достане Калуђеровић) заузео је треће место.

За време боравка у Зрењанину Борани су посетили Елемир — село са којим је Кривељ збратимљен, и извели концерт озбиљне музике.

Зорана Станојевић, VIII
„29. новембар“

Обука младих за ОНО и ДСЗ

РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ 28. И 29. МАЈА

Поводом обележавања 35-годишњице обуке младих за општеномлетну одбрану и друштвену самозаштиту у априлу, мају и јуну ове године организују се такмичења младих у овим областима.

Циљ такмичења је подстицање активно сти младих које могу допринети бољем оспособљавању за општеномлетну одбрану и друштвену самозаштиту, не само у оквиру предмета „Одбрана и заштита“ и „Прва помоћ и заштита“, већ и кроз стицање знања из осталих предмета у школи, као и кроз многе ваншколске активности.

Такмиче се ученици осмог разреда основних школа, другог разреда заједничке основе и ваншколска омладина и то у пет нивоа: школски, општински, регионални, републички и савезни.

Извођење оријентационо-тактичког марша, гађање ваздушном пушком (за основце) и гађање војничком пушком (за ученике средње школе и ваншколску омладину) и провера знања путем теста су три дисциплине у којима се млади надмећу.

Свака основна школа, чија екипа учествује на такмичењу, одредила је по једног ученика — новинара који ће речју и фотографијом да бележи догађаје на такмичењима.

До сада су у борској општини завршене школске такмичења. Учествовало је око 1.400 такмичара. Они ученици који буду најбољи на општинском такмичењу (12. и 13. маја), учествоваће на регионалном које ће бити одржано 28. и 29. маја у Бору и Жајечару.

Драгана Николић, VIII

РЕШЕЊЕ КВИЗ ИСПУЊАЛКЕ:

1. а, 2. р, 3. ш, 4. и, 5. з, 6. т, 7. о, 8. г, 9. н, 10. с, 11. к, 12. ђ, 13. ц, 14. п, 15. е, 16. м, 17. ј, 18. в, 19. љ, 20. у.

ЗАБАВНА СТРАНА

КВИЗ ИСПУЊАЛКА

За решење испуњалке постављена су 20 питања и за свако питање дата три могућа одговора. Пронађите тачан одговор и слово испред тог одговора упишите у квадратић у лику који носи исти број као и питање. Ако сте тачно одговорили, слова у лику, читана водоравно, дају наслове неких „Јасминових“ рубрика.

9	1	12	1	10	11	2	3
12	20	10	11	4	13	1	5
1	14	7	2	6	2	15	6
15	7	17	1	10	6	2	1
9	4	13	1	4	5	16	7
8	11	2	1	17	1	18	15
10	6	4	9	1	3	4	14
2	4	17	1	6	15	19	4

1. Руда са највећим садржајем бакра је:

Л. — галенит, А. — ковелин, В. — пирит.

2. Бор се налази на надморској виси-ни од:

К. — 350 м, Р. — 378 м, М. — 400 м.

3. Борско језеро настало је:

М. — 1955., Г. — 1958., Ш. — 1959.

4. Дело „Николетина Бурсаћ“ написао је:

Љ. — Милован Ђилишић, З. — Симо Матавуљ, И. — Бранко Ђопић.

5. Никола Тесла био је:

З. — физичар, Х. — песник, Б. — композитор.

6. Оперу „Еро с онога свијета“ компоновао је:

Д. — Иван Зајц, Ц. — Крешимир Барановић, Т. — Јаков Готовац.

7. Стари назив Београда је:

Н. — Емона, О. — Сингидунум, Ц. — Гургусовац.

8. Смедеревски град, средњовековно утврђење на Дунаву, подигао је:

Б. — Стефан Лазаревић, С. — Стефан Вукчић, Г. — Ђурађ Бранковић.

9. Наше највеће острво је:

Н. — Крк, Ч. — Брач, В. — Црес.

10. Чинчила је:

Б. — врста карташке игре, Л. — врста биљке, С. — врста глодара.

11. Певачица Нена је из:

Т. — Енглеске, К. — Немачке, Р. — САД.

12. Популарну песму „Шизика“ певају:

Н. — „Идоли“, Ђ. — „Лаки пингвини“, Т. — „Последња игра лептира“.

13. Глас Штрумпфете имитира:

С. — Вера Чукић, М. — Злата Петковић, Ц. — Тамара Павловић.

14. У филму „Славица“, првом домаћем филму после рата, насловну улогу играла је:

Е. — Милена Дравић, П. — Ирена Колесар, Г. — Неда Арнерић.

15. Спортиста 1983. године био је:

Е. — Драгутин Шурбек, А. — Дарјан Петрић, Ц. — Драган Здравковић.

16. Богиња пролећа и младости код старих Словена је:

Ј. — Русалка, К. — Лада, М. — Весна.

17. „Јасмин“ је први пут проглашен најбољим школским листом у Србији:

И. — 1973., Ј. — 1974., К. — 1978.

18. Први „Јасминов“ главни и одговорни уредник био је:

А. — Јелица Ицић, Б. — Милен Миливојевић, В. — Слободан Ж. Ракић.

19. Садашњи одговорни уредник „Јасмина“ је:

Л. — Милица Радовић, Љ. — Владимир Стојиљковић, М. — Мирослава Бусић.

20. „Јасминов“ претходник звао се:

А. — „Вуковац“, У. — „Основац“, О. — „Први кораци“.

Наташа Благојевић, VI

„Вук Караџић“

Енигматске стране припрема: Крста Иванов, дипл. инж. руд.

ТОП — ЛИСТА

1. „Казабланка“ — „Рибља чорба“

2. „Негде изван планета“ — Дадо и Слађана

3. „О не, Шери“ — „Рандеву“

4. „Берлин“ — „Бајага“

5. Југословенка — D' Boys

СПОРТ ♦ ШАХ ♦ СПОРТ ♦ ШАХ ♦ СПОРТ ♦ ШАХ

Стрељаштво

ВЕЛИКИ УСПЕХ БУРЂИЦЕ ЦАКИЋ

Почетком априла је у Београду одржа по републичко првенство у гађању ваздушном пушком. Пионирка Стрељачке дружине „Металац“ из Бора Бурђица Цакић (VIII, „В. Караџић“) постигла је изванредан успех, убила је 178 кругова и освојила друго место. Пионирска екипа Бора, у конкуренцији 10 екипа, освојила је пето место са 475 кругова.

На првенству Југославије у гађању ваздушном пушком, које је одржано 14. априла у Зеници, Бурђица Цакић је заузела 18. место са 172 круга.

Наташа Бајчетић, VII

На првенству Србије у гађању ваздушним пиштољем

БОРСКИ ЈУНИОРИ ПРВАЦИ

Јуниори Стрељачке дружине „Металац“ на републичком такмичењу које је одржано 4. априла у Београду, ваздушним пиштољем убили су 939 кругова и освојили прво место. Александар Васиљевић је био најуспешнији такмичар борске екипе. Са 326 кругова заузео је друго место и стекао право да учествује на првенству Југославије.

Поводом „Недеље безбедности“

ОДРЖАНА БИЦИКЛИЈАДА

Бициклијада је одржана 6. маја на улици пама нашег града. Учествовао је велики број пионира (пионирки) и омладинаца основних школа. Победници по категоријама: Владимир Цапков (II, „3. октобар“), Горан Миљковић (уч. IV разреда, „Вук Караџић“), Саша Стојмировић (VI, „3. октобар“), Игор Цапков (VIII, „3. октобар“). У категорији пионирки прва је на циљ стигла Валентина Николов (VII, „3. октобар“), док је у трци бицикала са више брзине убедљиво победио Милан Јовановић, ученик VIII разреда Пете основне школе.

Ненад Кулачин, VII

Олимпијске игре школске омладине Србије

ТАКМИЧЕЊЕ У ГИМНАСТИЦИ

Средином априла је у Бору, у сали Спортског центра, одржано регионално

првенство у спортској гимнастици (у оквиру Олимпијских спортских игара школске омладине Србије). Такмичило се око 50 основаца Бора и Мајданпека. За републичко такмичење крајем маја у Крушевцу пласирале су се пионирке Основне школе „3. октобар“ из Бора у два категоријама: до четвртог и седмог и осмог реда.

Са општинског такмичења у спортској гимнастици

На овој смотри учествовали су и ученици Пете основне школе.

Јелена Савић, VII

Шах

ЗАВРШЕНО ПИОНИРСКО ПРВЕНСТВО СРБИЈЕ

На Дивчибарама је од 29. априла до 2. маја одржано 14. екипно пионирско првенство Србије у шаху. Учествовало је 45 екипа у мушкој и 38 екипа у женској конкуренцији.

Екипа Основне школе „29. новембар“ из Бора, на овом првенству, освојила је једанаесто место са 16 поена. Овај успех остварили су: Предраг Мишковић, Ненад Јовановић, Зоран Милетић, Нинослав Пешић и Стеван Митровић (као резерва).

Драгана Николић, VIII